Europos Parlamentas
2019-2024

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas

2021/2179(INI)

8.2.2022

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl ES socialinės ekonomikos veiksmų plano
(2021/2179(INI))

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas

Pranešėjas: Jordi Cañas

TURINYS

Psl.

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS 3

AIŠKINAMOJI DALIS 9

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl ES socialinės ekonomikos veiksmų plano
(2021/2179(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Europos socialinių teisių ramstį,

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 9 d. Komisijos komunikatą „Žmonėms tarnaujančios ekonomikos kūrimas: socialinės ekonomikos veiksmų planas“ (COM(2021)0778),

– atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „Lygybės sąjunga. 2021–2030 m. neįgaliųjų teisių strategija“ (COM(2021)0101),

– atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 2 d. Komisijos komunikatą „Ekonominės politikos koordinavimas 2021 m.: COVID-19 įveikimas, atsigavimo rėmimas ir ekonomikos modernizavimas“ (COM(2021)0500),

– atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 22 d. Komisijos komunikatą „Europos ateities lyderiai: pradedančiųjų ir veiklą plečiančių įmonių iniciatyva“ (COM(2016)0733),

– atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Komisijos komunikatą „Socialinio verslo iniciatyva. Socialinėms įmonėms plėtoti palankios aplinkos kūrimas socialinių inovacijų ekonomikoje“ (COM(2011)0682),

– atsižvelgdamas į 2004 m. vasario 23 d. Komisijos komunikatą dėl Europos kooperatinių bendrovių skatinimo (COM(2004)0018),

– atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų[1],

– atsižvelgdamas į Porto socialinį įsipareigojimą, pasirašytą Tarybai pirmininkaujančios Portugalijos, Europos Parlamento pirmininko ir socialinių partnerių bei pilietinės visuomenės organizacijų atstovų,

– atsižvelgdamas į 2021 m. gegužės 8 d. Porto deklaraciją, kurią patvirtino Europos Vadovų Taryba,

– atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 7 d. Tarybos išvadas dėl socialinės ekonomikos, kaip vieno iš pagrindinių ekonominio ir socialinio vystymosi veiksnių Europoje, skatinimo,

– atsižvelgdamas į 2019 m. balandžio 4 d. Parlamento poziciją per pirmąjį svarstymą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl „Europos socialinio fondo +“ (ESF+)[2],

[1] OL L 094, 2014 3 28, p. 65.
[2] OL C 116, 2021 3 31, p. 162.

– atsižvelgdamas į 2021 m. liepos 7 d. rezoliuciją „Senasis kontinentas sensta. Galimybės ir uždaviniai, susiję su senėjimo politika po 2020 m.“[3],

– atsižvelgdamas į savo 2018 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl darbuotojų finansinio dalyvavimo vaidmens kuriant darbo vietas ir vykdant bedarbių reintegraciją į darbo rinką[4],

– atsižvelgdamas į savo 2018 m. liepos 5 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl socialinių ir solidarumu grindžiamų įmonių statuto[5],

– atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 10 d. rezoliuciją dėl socialinio verslumo ir socialinių inovacijų kovojant su nedarbu[6],

– atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją dėl kooperatyvų indėlio įveikiant krizę[7],

– atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos fondo (FE) statuto[8],

– atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 14 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos savidraudos draugijos statuto[9],

– atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją „Socialinio verslo iniciatyva. Socialinėms įmonėms plėtoti palankios aplinkos kūrimas socialinių inovacijų ekonomikoje“[10],

– atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl socialinės ekonomikos[11],

– atsižvelgdamas į 2022 m. sausio 19 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Novatoriškos finansinės priemonės plėtojant socialinio poveikio įmones“,

– atsižvelgdamas į 2021 m. liepos 1 d. Regionų komiteto nuomonę „Socialinės ekonomikos veiksmų planas“ (CDR 5860/2020),

– atsižvelgdamas į Europos Komisijos ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) 2022 m. politikos apžvalgą dėl to, kaip kuo geriau išnaudoti socialinės ekonomikos indėlį į žiedinę ekonomiką,

– atsižvelgdamas į 2021 m. Jungtinių Tautų socialinės plėtros mokslinių tyrimų instituto paskelbtas gaires vietos valdžios institucijoms dėl socialinės ir solidariosios ekonomikos politikos,

---

[3] Priimti tekstai, P9_TA(2021)0347.
[4] OL C 345, 2020 10 16, p. 2.
[5] OL C 118, 2020 4 8, p. 145.
[6] OL C 316, 2017 9 22, p. 224.
[7] OL C 75, 2016 2 26, p. 34.
[8] OL C 75, 2016 2 26, p. 11.
[9] OL C 36, 2016 2 26, p. 111.
[10] OL C 419, 2015 12 16, p. 42.
[11] OL C 76E, 2010 3 25, p. 16.

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto nuomonę,

– atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą (A9-0000/2022),

A. kadangi socialinė ekonomika apima nuo valdžios institucijų nepriklausomus įvairių rūšių privačius subjektus, pvz., kooperatyvus, savitarpio pagalbos draugijas, asociacijas (įskaitant labdaros organizacijas), fondus, socialines įmones ir kitų teisinių formų subjektus, kuriems būdingi kitokie veiklos ir organizaciniai principai ir ypatybės, pvz., žmonių ir socialinių tikslų viršenybė prieš pelną, didžiosios pelno ir (arba) pertekliaus dalies reinvestavimas ir demokratinis arba dalyvaujamasis valdymas;

B. kadangi socialinė ekonomika atliko svarbų vaidmenį švelninant ir šalinant trumpalaikį ir ilgalaikį COVID-19 poveikį ES socialinei rinkai, visuomenei ir ekonomikai ir paskatino socialinį ir ekonominį atsparumą ir prie jo prisidėjo dėl ilgalaikės Europos ramsčio verslo modelio krypties ir socialinių teisių pobūdžio bei socialinės ekonomikos tikslų ir veiklos[12];

C. kadangi socialinės ekonomikos organizacijos jau seniai veikia daugumoje valstybių narių, kurių dauguma priėmė specialius šios srities teisės aktus, ir yra įsitvirtinusios kaip itin svarbūs rinkos dalyviai;

1. palankiai vertina Komisijos Socialinės ekonomikos veiksmų planą (SEAP), jame nustatytus pagrindinius principus, kuriais apibrėžiama socialinė ekonomika, politinį postūmį jos vystymuisi ir jame paskelbtų priemonių gausą;

2. vis dėlto mano, kad reikia nustatyti konkrečias priemones ir tolesnes priemones, skirtas kiekvienam tikslui pasiekti, ir išsamiau nurodyti priemonių tarpusavio sąsajas; mano, kad būtina nustatyti visų į Socialinės ekonomikos veiksmų planą įtrauktų veiksmų kalendorių, siekiant padėti atitinkamoms valdžios institucijoms juos įgyvendinti;

3. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares, taip pat regionų ir vietos valdžios institucijas įtraukti socialinės ekonomikos aspektą į atitinkamas politikos sritis, programas ir veiksmus;

4. dar kartą ragina[13] principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“ nustatyti kaip pagrindinį principą rengiant būsimus teisės aktus ir priimant politikos priemones, kad Sąjungos ekosistema taptų konkurencingesnė ir remtų labai mažas, mažąsias ir vidutines organizacijas tiek socialinėje ekonomikoje, tiek už jos ribų;

Socialinei ekonomikai palankios aplinkos sukūrimas

5. primena valstybėms narėms, kad pagal Viešųjų pirkimų direktyvą (Direktyva 2014/24/ES) perkančiosioms organizacijoms leidžiama naudotis viešaisiais pirkimais

[12] EBPO, „Socialinė ekonomika ir COVID-19 krizė: dabartinis ir būsimas vaidmuo“ (angl. „*Social economy and the COVID-19 crisis: current and future roles*“), 2020 m.

[13] Kaip, be kita ko, jis ragino savo 2020 m. gruodžio 16 d. rezoliucijoje dėl naujos Europos mažosioms ir vidutinėms įmonėms skirtos strategijos ir 2021 m. birželio 24 d. rezoliucijoje dėl Europos Sąjungos reglamentavimo kokybės ir subsidiarumo principo.

siekiant aplinkos apsaugos ir socialinių tikslų ir, visų pirma, leidžiama rengti viešųjų pirkimų procedūras, kuriose galėtų dalyvauti tik organizacijos, kurių pagrindinis tikslas – integruoti neįgaliuosius ar kitas palankių sąlygų neturinčias grupes į darbo rinką; ragina valdžios institucijas socialiai ir aplinkos požiūriu atsakingus viešuosius pirkimus laikyti investicija į socialinę ir ekonominę struktūrą, turinčia didelį potencialą derinti socialinius ir konkurencingus tikslus;

6. ragina valstybes nares sistemingai priimti strategijas, kuriomis būtų siekiama plėtoti socialiniai atsakingus viešuosius pirkimus, taip sukuriant įvairių politikos sričių sąsają tarp paslaugų ir produktų teikimo ir indėlio siekiant socialinių tikslų; mano, kad Viešųjų pirkimų direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę turi būti derinamas su iniciatyvomis, kuriomis siekiama didinti žinias apie ryšį tarp viešųjų išlaidų ir jų indėlio siekiant darnaus vystymosi tikslų ir stiprinti viešųjų pirkimų pareigūnų ir socialinės ekonomikos organizacijų gebėjimus; ragina viešųjų pirkimų pareigūnus prieš rengiant konkurso dokumentus atlikti prieš pateikimą rinkai rengiamas konsultacijas, siekiant geriau suprasti esamus poreikius ir tai, kaip juos patenkinti galėtų socialinės ekonomikos organizacijos;

7. palankiai vertina valstybėse narėse jau įgyvendinamas iniciatyvas, kuriomis siekiama darbuotojams, kurie domisi kontrolinio akcijų paketo išpirkimo procesu, ir kooperatyvams, įsteigiamiems įmones išpirkus darbuotojams, teikti teisines konsultacijas, finansinę paramą, paramą rengiant verslo planus, taip pat išorės investuotojams ir verslo paramos struktūroms reikalingus duomenis; ragina valstybes nares įtraukti šią temą į 2023 m. Tarybos rekomendacijas siekiant toliau remti šias iniciatyvas regioniniu ir nacionaliniu lygmenimis;

8. palankiai vertina paskelbtą pranešimą dėl galimo ES tvaraus finansavimo taksonomijos išplėtimo įtraukiant socialinius tikslus; mano, kad ES taksonomija turi apimti socialinius veiksnius, nesukuriant pernelyg neproporcingos naštos įmonėms, nes ji gali būti investicijų socialinės ekonomikos srityje varomoji jėga;

9. ragina Komisiją ir valstybes nares užmegzti gebėjimų stiprinimo partnerystes ir sudaryti oficialius susitarimus su socialinės ekonomikos tinklais, siekiant socialinės ekonomikos organizacijoms teikti konsultavimo paslaugas, pvz., specialiai pritaikytą mentorystę ir konsultuojamąjį ugdymą, finansuoti gebėjimų stiprinimą, mokymą ir švietimą, inkubacines paslaugas ir tinklų kūrimą gebėjimams stiprinti;

10. pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį gali atlikti naujos technologijos plėtojant socialinės ekonomikos projektus ir didinant jų mastą, ir tai, kad svarbu socialiniams verslininkams prioritetine tvarka suteikti galimybių dalyvauti mokymo programose skaitmeninių įgūdžių ir pažangių technologijų srityje tiek ES, tiek nacionaliniu lygmenimis, ir ragina Komisiją ir valstybes nares išnagrinėti, kaip įprastos įmonės ir socialinės ekonomikos organizacijos galėtų tarpusavyje bendradarbiauti šioje srityje;

11. apgailestauja, kad socialinės ekonomikos organizacijos nėra įtrauktos į bendrojo mokyklinio ugdymo ir aukštojo mokslo institucijų įmonių ir verslo mokymo programas tiek pat kaip įprastos įmonės[14]; atsižvelgdamas į tai, ragina sektorius atstovaujančias

[14] Eurofound, „Darbo rinkos pokyčiai. Kooperatyvai ir socialinės įmonės: darbas ir užimtumas tam tikrose šalyse“ (angl. „*Labour market change. Cooperatives and social enterprises: work and employment in selected countries*“), 2019 m.

įstaigas ir atitinkamas valdžios institucijas, bendradarbiaujant su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, peržiūrėti ir įvertinti mokymo programas ir pateikti akademinėms institucijoms rekomendacijas dėl politikos;

Išnaudoti visą ES priemonių potencialą, kad socialinė ekonomika galėtų klestėti

12. atkreipia dėmesį programos „InvestEU“ teikiamas galimybes remti socialinę ekonomiką; primygtinai ragina Komisiją ir programą įgyvendinančius partnerius pagal socialinių investicijų ir įgūdžių liniją parengti prie socialinės ekonomikos įmonių poreikių pritaikytus finansinius produktus ir šiems produktams skirti pakankamai išteklių; pažymi, kad turėtų būti parengti patikimi tinkamumo kriterijai, skirti finansų tarpininkams, konkrečiai remiantiems socialinę ekonomiką, ir mano, kad „InvestEU“ konsultacijų centre turėtų būti teikiamos konsultavimo paslaugos, siekiant kuo labiau padidinti šių finansų tarpininkų galimybes pasinaudoti programa „InvestEU“; ragina Komisiją užtikrinti, kad kiti programos „InvestEU“ finansiniai produktai, pvz., MVĮ skirti produktai, būtų prieinami socialinės ekonomikos organizacijoms, kurių dauguma yra labai mažos, mažosios ir vidutinės organizacijos;

13. ragina Komisiją atliekant kitą Bendrojo bendrosios išimties reglamento (BBIR) peržiūrą tinkamai atsižvelgti į konkrečius socialinės ekonomikos organizacijų poreikius, susijusius su galimybėmis gauti finansavimą ir rinkos plėtra, stiprinti valstybės pagalbos vaidmenį skatinant palankių sąlygų neturinčių asmenų įdarbinimą, ypač ekonomikai atsigaunant po COVID-19, ir, pasikonsultavus su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, išnagrinėti įvairias įrodymais pagrįstas galimybes remti socialinės ekonomikos organizacijų plėtrą;

14. palankiai vertina tikslinio ES finansavimo naudojimą projektams, kuriais siekiama plėtoti ir sudaryti sąlygas įmonių perdavimui jų darbuotojams, taigi ir užtikrinti veiklos tęstinumą, be kita ko, įmones išpirkus darbuotojų kooperatyvams[15];

Veiksmingai įgyvendinti Socialinės ekonomikos veiksmų planą

15. labai palankiai vertina pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl pagrindinių socialinės ekonomikos sąlygų, kuris turi būti patvirtintas 2023 m.; mano, kad jis turėtų būti kelrodis siekiant stiprinti socialinės ekonomikos teisines ir politikos sistemas, ypač valstybėse narėse, kuriose socialinės ekonomikos ekosistema yra mažiau išvystyta, ir jame turėtų būti aiškiai pabrėžiamos ES teikiamas paramos priemonės bei pateikiamos gairės, susijusios su konkrečiomis politikos sritimis, pvz., viešaisiais pirkimais, užimtumo ir socialine politika, mokesčiais, švietimu, įgūdžiais ir mokymu, taip pat žiedinės ekonomikos darbotvarkės susiejimo su socialinės ekonomikos darbotvarke svarba;

16. apgailestauja, kad ankstesni Parlamento raginimai Komisijai pateikti pasiūlymus, pagal kuriuos savitarpio pagalbos draugijos, asociacijos ir fondai galėtų veikti Europos ir tarpvalstybiniu mastu, nenulėmė jokių teisės aktų pakeitimų, o tai pakenkė Europos

[15] Pvz., INTERREG projektas „Novatoriški verslo perdavimo modeliai mažosioms ir vidutinėms įmonėms Baltijos jūros regione“, Europos socialinio fondo (ESF) ir Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programos (EaSI) finansavimo naudojimas, Europos Parlamento bandomieji projektai „Perdavimas kooperatyvams“ ir „Darbo vietų išsaugojimas“.

socialiniam modeliui ir trukdė baigti kurti bendrąją rinką; atsižvelgiant į Socialinės ekonomikos veiksmų plano suteiktą galimybę, taip pat į Liuksemburgo deklaracijos, kurią pasirašė dauguma valstybių narių, stebėsenos komiteto veiklą, siūlo išnagrinėti galimybes glaudesnį bendradarbiavimą panaudoti kaip priemonę pirmiau minėtoms dešimtmečius neišsprendžiamoms aklavietėms įveikti;

17. pažymi, kad, norint išnaudoti visas socialinės ekonomikos sektoriaus galimybes spręsti socialines ir ekonomines problemas, valdžios institucijos turi aiškiai nustatyti socialinius prioritetus; pabrėžia, kad socialinės ekonomikos projektams įgyvendinti paprastai reikia glaudžios partnerystės su viešaisiais subjektais, todėl ragina Komisiją ir valstybes nares ES lygmeniu nustatytoje makroekonominio valdymo sistemoje parengti socialinių investicijų strategiją, kurioje būtų aiškiai nustatyti socialiniai prioritetai ir kuri galėtų tapti valdžios institucijų ir socialinės ekonomikos organizacijų bendradarbiavimo pagrindu;

18. palankiai vertina paskelbtą pradėtą naują tyrimą, kuriuo siekiama surinkti kokybinę ir kiekybinę informaciją apie socialinę ekonomiką visose valstybėse narėse; pažymi, kad reikia rinkti išsamius, standartizuotus, palyginamus ir patikimus duomenis apie socialinės ekonomikos mastą ir poveikį, kad būtų galima lengviau priimti įrodymais pagrįstus politinius sprendimus, užtikrinti socialinės ekonomikos vystymosi perspektyvumą ir prisidėti prie ES ekonominių ir socialinių tikslų įgyvendinimo;

19. ragina valstybes nares paskirti socialinės ekonomikos koordinatorius ir įsteigti vietos socialinės ekonomikos kontaktinius centrus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos gauti finansavimą, įskaitant ES finansavimą;

20. ragina Komisiją įsteigti Socialinės ekonomikos veiksmų plano įgyvendinimo darbo grupę ir skleisti informaciją apie darbo grupės sudėtį ir veiksmų tvarkaraštį;

°

° °

21. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Europoje socialinė ekonomika nuo seno buvo vertinama kaip priemonė rinkos ir valstybės nepakankamumo problemoms spręsti. Tačiau per pastaruosius du dešimtmečius pagerėjo supratimas, kas yra socialinė ekonomika[1]. Socialinė ekonomika parodė, kad ji prisideda prie socialinės sanglaudos ir bendruomenės bei socialinio kapitalo jausmo puoselėjimo[2] ir padeda spręsti pagrindinius visuomenės uždavinius, pvz., aplinkosaugos, apsirūpinimo maistu savarankiškumo ir prieinamos bei kokybiškos priežiūros ir sveikatos priežiūros paslaugų teikimo klausimus[3]. Per COVID-19 pandemiją socialinė ekonomika taip pat parodė savo stipriąsias puses ir gebėjimą prisidėti prie ekonominės plėtros ir darbo vietų kūrimo, ypač pažeidžiamiems asmenims. Be to, ji taip pat pademonstravo, kaip ji mažina socialinius ir ekonominius skirtumus ir atgyvina vietos bendruomenes, kuriose tokios organizacijos yra giliai įsišaknijusios.

Tarptautiniu lygmeniu dedamos pastangos siekiant geriau supranti ir padaryti matoma visą naudą, kurią socialinė ekonomika gali suteikti ekonomikai ir visuomenei. Pavyzdžiui, prieš dešimtmetį Jungtinės Tautos įsteigė savo tarpžinybinę socialinės ir solidariosios ekonomikos darbo grupę, kurios tikslas – „persvarstyti vystymąsi po daugelio krizių, atsižvelgiant į vystymosi po 2015 m. darbotvarkę, kurioje nepakankamai dėmesio skirta“ socialinei ekonomikai[4].

Todėl vis labiau pripažįstama, kad socialinė ekonomika yra kitoks ekonomikos organizavimo būdas arba, kaip nurodė Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius, pripažįstama „kaip alternatyvus augimo modelis, kuriuo siekiama rasti naują ekonominio efektyvumo ir socialinio bei aplinkosauginio atsparumo pusiausvyrą [...]. Socialinė ir solidarumo ekonomika skatina ekonomikos dinamiškumą, socialinę ir aplinkos apsaugą bei socialinį ir politinį įgalinimą.“[5].

Be Jungtinių Tautų dedamų pastangų[6], Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) taip pat pripažino socialinės ekonomikos ir socialinių inovacijų indėlį kuriant įtraukesnę, kūrybiškesnę ir tvaresnę ekonomiką ir visuomenę ir 2020 m. pradėjo įgyvendinti visuotinį veiksmą „Socialinės ir solidariosios ekonomikos ekosistemų skatinimas“. Šiuo projektu bus remiamas socialinės ekonomikos vystymas ir internacionalizavimas visose ES šalyse, taip pat Brazilijoje, Kanadoje, Indijoje, Korėjoje, Meksikoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose.

---

[1] Gorgi Krlev, Giulio Pasi, Dominika Wruk ir Marika Bernhard „Socialinės ekonomikos koncepcijos atnaujinimas“ (angl. „*Reconceptualizing the Social Economy*“), Stanford Social Innovation Review, 2021 m..
[2] *Ten pat*.
[3] Bénédicte Fonteneau ir Ignace Pollet (leid.) „Socialinės ir solidarumo ekonomikos ir socialinių finansų indėlis į darbo ateitį“ (angl. „*The contribution of the social and solidarity economy and social finance to the future of work*“), Tarptautinis darbo biuras, Ženeva, 2019 m..
[4] https://unsse.org/about/
[5] Generalinio sekretoriaus 2021 m. ataskaita „Socialiai teisingas perėjimas prie darnaus vystymosi: skaitmeninių technologijų vaidmuo siekiant socialinio vystymosi ir gerovės visiems“ (angl. „*Socially just transition towards sustainable development: the role of digital technologies on social development and well-being of all*“), Socialinio vystymosi komisija, 2021 m. vasario 8–17 d., Jungtinės Tautos.
[6] Apskritai JT sistemoje verta paminėti, kad Tarptautinė darbo organizacija savo diskusijoms 110-ojoje Tarptautinės darbo konferencijos sesijoje, kurią numatyta surengti 2022 m., pasirinko deramo darbo ir socialinės bei solidarumo ekonomikos temą.

Šiomis labai palankiomis aplinkybėmis 2021 m. gruodžio 9 d. Europos Komisija priėmė labai lauktą socialinės ekonomikos veiksmų planą. Šis veiksmų planas grindžiamas ES institucijų, valstybių narių ir atitinkamų šios srities suinteresuotųjų subjektų bei ekspertų dešimtmečių darbo patirtimi. Veiksmų plane dar kartą pripažįstamas socialinės ekonomikos pertvarkos potencialas ir jos į žmones orientuotas ir planetos poreikius atsižvelgiantis požiūris į ekonomiką.

Šio pranešimo savo iniciatyva pranešėjas surengė plačias konsultacijas su JT darbo grupės, Tarptautinės darbo organizacijos, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto, Regionų komiteto, valstybių narių ir regionų atstovais, taip pat su akademinės bendruomenės atstovais, kad parengtų savo darbą. Atsiliepimai apie Socialinės ekonomikos veiksmų planą iš esmės buvo teigiami. Pranešėjas sveikina Komisiją už jos darbą. Tačiau, kaip pažymėta keičiantis nuomonėmis su pirmiau minėtais subjektais, dar esama galimybių papildyti tekstą ir sudaryti palankesnes sąlygas socialinės ekonomikos supratimui ir pripažinimui, skatinti jos plėtrą ir pereiti prie veiksmingo ES veiksmų plano įgyvendinimo.

Remiantis šiomis konsultacijomis, esamu institucijų sutarimu ir tekstais (įskaitant paties Parlamento tekstus) ir įvairių regionų ir ES šalių socialinės ekonomikos srities geriausios patirties tyrimais, šiuo pranešimu siekiama trijų tikslų. Pirma, juo bandoma atlikti savo vaidmenį kuriant socialinei ekonomikai palankią aplinką. Antra, jame nagrinėjama, kaip geriau išnaudoti visą socialinės ekonomikos potencialą, ir, trečia, nagrinėjamas pagrindinis klausimas: kaip būtų galima efektyviai įgyvendinti veiksmų planą? Spręsdamas šiuos klausimus pranešėjas tikisi, kad Europos Parlamento darbas, atliktas rengiant šį pranešimą, padės socialinei ekonomikai klestėti ateinantį dešimtmetį.